

Radomir Putnik – Mire

Радомир Мире Путник

Rodjen po zavrsetku prvog svetskog rata, 1918 godine u Zagrebu, da bi se brzo preselio sa porodicom u Veliki Beckerek, Petrovgrad, danas Zrenjanin, sa kosarkom se upoznao kao student ekonomije 1938 godine u Beogradu vezbajuci u Sokolskom drustvu. Naredne godine, 1939 tokom letnjeg semestra je kosarkasku igru preneo Petrovgradskim Sokolima.

U toku drugog svetskog rata, 1941 godine, javni zivot je utihnuo ali na plazi "Brankovana" stecistu omladine i sportista, pored kupanja i plivanja, preko celog leta se igrao mali fudbal, odbojka, tenis, ali jednog dana Mileta Tesin zajedno sa bracom Putnik, Stevanom, Nenadom i Miretom je montirao kos i tako je pocela kosarka u Zrenjaninu. Vec 1942 godine su se odrzavali turniri na tom kosu, ali prilicno skromnih razmera.

Sledeci korak ka popularizaciji je nastao otvaranjem madjarske srednje skole i dolaskom Istvana Kamrasa koji je sve ucenike zarazio kosarkom. Iz Madjarske su stigle i prave konstrukcije postavljene u dvoristu srednje skole. Ubrzo su pocele da se odigravaju utakmice izmedju skole "Mesingera" i ekipe sa "Brankovana". Vec tada su igrali Loci, Pataki, Drobac, Novakovic i drugi koji su kasnije proslavili Zrenjaninsku kosarku.

Po zavrsetku drugog svetskog rata Radomir Putnik igra dve godine za Zrenjaninski Radnicki da bi 1948 otisao u Beograd i vodio zajedno sa Miroljubom Denicem Metalac (danasnji OKK Beograd), da bi vec 1949 samostalno vodio isti klub sa kojim završava u sredini tabele Prve Savezne Lige.

Metalac 1949 godina

S leva na desno

Bošković Branko
Kašanin Ratko
Nešić Slobodan
Pavlović Sava
Ostojić Radivoje
Denić Miodrag
Prvulović
Kostić Pavle
Topalović Miodrag
Dimitrijević Predrag

Vraca se u Zrenjanin I pocinje negde 1952 sa stvaranjem sampionskog Proletera, pojavljuju se nova imena, novi sistem igre, predvodjeni Locijem, Radojicem, Englerom, Minjom, Katicem, Zrenjaninci postaju ozbiljan rival nepobedivoj Crvenoj Zvezdi.

Radomir Putnik zeljan napredka dovodi iz Cehoslovske Klimu, iz Bugarske Temkova I iz Amerike Dzon Emil Paul da uci igrace I da tim napreduje. Klub ojacava organizaciono, pojacava se sa igracima iz komsijskog Radnickog, formira se ekipa dostojna postovanja I predvodjeni Radomirom Putnikom, Proleter 1954 zavrsva na trecem mestu, 1955 vec uspevaju da pobede Crvenu Zvezdu na Kalemegdanu ali zavrsvavaju prvu Saveznu ligu na drugom mestu da bi 1956 Proleter osvojio sampionsku titulu kao prvi klub u Jugoslaviji koji je postao prvak posle deset godine dominacije Crvene Zvezde.

Proleter prvak Jugoslavije 1956 godine

Gornji red: Rošival, Skorobrin, Tornjanski, Minja, Kurc; Srednji red: Loci, Engler, Kifer
Donji red: Milosavljević, Radojčić, Sušić

Nakon osvajanja titule 1956 godine sledece sezone Proleter zavrsva na drugom mestu da bi 1960 godine ispao iz Prve Savezne lige.

Radomir Putnik je bio nepopravljivi entuzijasta, provereni poznavalac igre, veliki ucitelj, pedagog, covek harizme, koji se slusao I nametao, majstor da proceni vrednosti neafirmisanih kosarkasa, bio je preteca selektora. Bio je I trener I menadzer, I vodja u svakom smislu, odlucivao je o svemu, slusao se bez pogovora u svakom time out, bio je I ostao prvi I najvazniji covek citavog projekta zvanog sampionski Proleter iz Zrenjanina I prvi koji je skinuo sa trona Nebojsu Popovica I Crvenu zvezdu.

Bio je istorijska licnost za Zrenjaninsku kosarku, ucitelj, roditelj, pregalac, ugledan privrednik, i cenjeni drustveni radnik, ali je u sustini bio i ostao kosarkas jer je kosarka za njega bila opsesija, nije stedeo ni sebe ni druge kada je kosarka bila u pitanju. Ta magicka rec je za njega bila vise od igre.

Radomir Mire Putnik je poslednje godine svog zivota proveo u Beogradu gde je preminuo 6 septembra 1984 godine.